

TÔI KHÔNG QUÊN

Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

Năm năm dư đã trải qua,
Lòng thương nhau vẫn mặn mà lòng thương.

Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

Khổ lao dù mấy cũng là,

8. Việc tu khuyên cứ rán mà lo tu.

Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

Xem nhau như thể ruột rà,

Khi ai chạm đến thì là biết đau.

Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

Đạo màu lòng vẫn thiết tha,

16. Dù cho thế cuộc dần dà bao lâu.

Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

Trên đầu có Phật xem qua,

Hiền lương sẽ được gặp nhà hiền lương.

Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

Việc buồn khi có gặp ra,

24. Cùng nhau chia sót cho qua nỗi buồn.

Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

Thương nhau như thể một cha,

Cần hai hột muối chia ra cũng đành.

Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Hãy tin chắc lấy lòng ta,
32. Chớ tin theo lối truyền ngoa của đời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Từ tôi xa cách quê nhà,
Phong trần dày dạn ai mà biết cho.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Vì tình thương khắp chừ gia,
40. Mỗi đêm tôi mỗi chan hòa hột châu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chùng nào thế giới bình hòa,
Mới là ngon bữa mới là ngủ yên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Địa cầu cũng sống như ta,
48. Một khi tuổi nó đã già thì tan.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lòng tôi lòng của trẻ già,
Đôi lòng như một mới là đồng môn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thân đang sống cảnh phồn hoa,
56. Nhưng lòng vắng ngắt như là rừng sâu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mảnh gương chủ nghĩa hảo hòa,
Lúc nào cũng được nêu ra khắp cùng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Ngày đêm luống nhớ quê nhà,
64. Đau như ai cắt ruột rà từ manh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Bụi trần tấp nập ngày qua,
Ngọc thời vẫn ngọc khó ra bùn lầy.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thân tuy cách trở san hà,
72. Nhưng lòng vẫn được thông qua mỗi ngày.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhiều đêm về viếng quê nhà,
Thức ra nước mắt đượm đà gôi chăn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Từ ngày rời khỏi quê nhà,
80. Lệ rơi đọng lại như là biển sông.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phật còn cảm động lòng ta,
Huống là người ở quê nhà chẳng thương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Kệ kinh xin chớ bỏ qua,
88. Rán xem cho được hiểu ra lý màu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tu hành cho vẹn nét na,
Đề không hổ phận con nhà biết tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Luật nghi là cái nền nhà,
96. Phải nên gìn giữ chớ xa ngày nào.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Việc mình nếu chẳng tốt ra,
 Thì không sửa được xấu xa của người.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Khi nào việc quấy nghĩ ra,
104. Hãy nên biết sợ để mà chừa ngay.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Xử không xong được việc nhà,
 Tất nhiên việc nước cũng là không xong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đã sanh ra phận người ta,
112. Ít nhiều gì cũng phải là nên danh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán noi gương tốt ông cha,
 Để cho con cháu nhớ ra sau này.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Sống cho đáng mặt người ta,
120. Chớ đừng sống lối quỷ ma phá đời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thọ ân thì phải nhớ ra,
 Chớ đừng quệt mỏ như gà không nên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Bầu trời tuy rộng bao la,
128. Gặp ngày nạn ách thấy ra hẹp hòi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Người ta ai cũng người ta,
Nhưng mà lòng dạ ai mà giống ai.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán lo cho được thuận hòa,
136. Đem đời buồn thảm đổi ra vui mừng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đêm nằm xin nhớ nghĩ ra,
Biết hòa là phúc không hòa thì nguy.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Sa lầy khó rút chơn ra,
144. Rán theo đường chánh đường tà đừng theo.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Hội này Tiên Phật lọc ra,
Nếu sai phương hướng thì là hết trông.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đèn không để gió lọt qua,
152. Thì đèn vẫn được sáng loà suốt đêm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trong bùn vẫn giữ mùi hoa,
Tuy nơi thế tục nhưng mà Thần Tiên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Người ta đổi lại Tiên gia,
160. Dễ dàng cũng thể như là trở tay.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Giác là Phật mê là ma,
Tự mình xét lấy thì là hiểu ngay.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Dơ rồi biết rửa sạch ra,
168. Tội mà biết hối thì là tội tiêu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Lấy lòng Phật thắng lòng ma,
Ngày nào cũng thể sen tòa được lên.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Ghét thương rất khó thay là!
176. Xét cho phải chỗ để mà ghét thương.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Vui buồn trong dạ người ta,
Thường do ngoại cảnh sanh ra phần nhiều.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Lấy lời của Phật dạy ra,
184. Để đo việc thế thì là không sai.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Hớ hênh một chút sát-na,
Đủ làm khổ não người ta suốt đời.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Biết đem tâm trí dùng ra,
192. Người không thể trở nên là hùm lang.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nhớ câu Phật vốn là ta,
Cho nên người mới nghĩ ra, Phật tường.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Thương người như thể thương ta,
200. Thì lòng oán hận sẽ là không ngờ.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Trong lòng biết niệm Di Đà,
Thì điều hơn ái cũng là biết luôn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tu xương chớ có tu da,
208. Rán làm xin chớ ngồi mà nói không.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Một hôm Phật có nói ra,
Rằng con ơi! Đạo ngoài da không thành.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Lòng thành hơn giá ngọc ngà,
216. Phật Tiên nên được nhờ ta lòng thành.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tuy tôi xa cách trẻ già,
Nhờ lòng thành có mới là cảm thông.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Phật Trời Ngài chẳng bỏ ta,
224. Nếu ta lòng chẳng để xa Phật Trời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đau chơn miệng mới hả ra,
Chùng khi có nạn thì là mới tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thấy mây thì dọn vào nhà,
232. Đừng chờ mưa xuống mới ra khuôn đồ.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chớ nghi lời Phật mách ra,
Việc nào Phật nói sẽ là có ngay.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán tu chớ có bàn ra,
240. Cơ Trời sớm muộn cũng là tới nơi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chấp tay vào ngực của ta,
Ngó ngay chót mũi Di-Đà niệm luôn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thích Ca chủ cõi Ta bà
248. Nhưng lần này đức Di-Đà độ hơn
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Từ bi rộng lớn hải hà,
Nhưng không cứu được người ta hung sùng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nắm tay nhau chớ rời ra,
256. Đỡ nhau khi té để mà tiến lên.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Xác tôi còn ở đây mà,
Những lời thề với trẻ già đâu quên.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Dòng châu lai láng ngày qua,
264. Vì thương đồng đạo trẻ già chờ trông.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Mỗi khi người ở nước nhà,
Nhớ tôi tôi thấy ruột rà nhói đau.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Một hôm có tiếng ông già,
272. Bảo rằng lắm kẻ quê nhà nhớ con.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Mối tình đã thấm xương da,
Dù đi đâu cũng vẫn là nhớ luôn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Cơ Trời khéo thử người ta
280. Chia tay đôi ngã để mà xem sao?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Đôi đàng cùng được nhớ ra,
Ân tình ấy sẽ hơn là vàng cân.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Rất mong đồng đạo quê nhà,
288. Thương giùm kẻ sống ngàn xa một mình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhớ nhau rán niệm Di-Đà,
Cầu xin Phật ở chín tòa độ nhau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhớ nhau trong việc Phật gia
296. Chớ không nhớ cửa nhớ nhà thế gian
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tìm tôi luôn thấy xót xa,
Từ lâu rồi cũng vẫn là đau tim.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mỗi khi tôi nước mắt ra,
304. Bên tai có tiếng bảo là không nên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Anh em lớn nhỏ quê nhà,
Cũng nên bóp bụng cho qua vận thời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chớ quên lời Phật dạy ta,
312. Cá không ăn muối thì là cá ươn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thấy lòng hơn thấy người ta,
Răn mình chưa được chớ la việc người.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Mặt trời gần mọc sáng ra,
320. Giấc mê chưa tỉnh vẫn là thường khi;
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nụ sanh thì chắc có hoa,
Sao không lo tới lại là muôn nợ;
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Việc riêng không mấy thiết tha,
328. Việc chung lòng dạ đầy đà ước mong;
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhiều khi nước mắt cứ ra,
Cũng vì lòng quá lo xa cho đời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Sơn đầu tiếng một Tiên gia,
336. Rằng sanh mà tử, tử mà còn sanh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trẻ không thì chẳng có già,
Đã già thì chết ấy là xưa nay.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tuần hườn hãy nhớ nghĩ ra,
344. Việc không lo sớm muộn là không xong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đồi cao mấy cũng leo qua,
Mức chưa đạt tới thì là còn đi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Giàu sang như Sĩ Đạt Ta,
352. Ngài còn chịu khổ để mà lo tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Bình thời còn học Thích Ca,
Hưởng cơn điên đảo sao mà không tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lành phước đến, dữ họa ra,
360. Hãy nên xét kỹ để mà tùng lương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thì giờ chớ bỏ trôi qua,
Nắm tay nhau lại tạo ra phước điền.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đi cho đến hội Long hoa,
368. Bao nhiêu công khó sẽ là đền cho.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đường dài sức ngựa hiểu ra,
Việc lâu biết dạ người ta thế nào.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trồng hoa phải hái được hoa,
376. Tu không đắc đạo thì là không tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thói hư tật xấu chừa ra,
Tu cho chánh đạo mới là thấy linh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Chớ đừng mượn lớp áo dà,
384. Lừa người mộ đạo ấy là bất lương.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Vì nhiều quái vật sắp ra,
Cho nên Tiên Phật mới là kêu tu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Diệu huyền sẵn có nơi ta,
392. Bình tâm phản chiếu tất là thấy ngay.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Quyết tâm theo chánh bỏ tà,
Dù ai quyến rũ cũng là không theo.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Ném quăng các vật Ta bà,
400. Leo thuyền Bát Nhã về mà Tây phương.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Dứt xong ý nghĩ vạy tà,
Rồi đây trí tuệ sẽ là phát sanh.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Ngục trần mau phá tung ra,
408. Ngoài trời có các Tiên gia đứng chờ.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Phật đem chìa khóa cho ta,
Mau tay mở ngục Ta bà trốn đi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Muỗi mòng cắn rứt ngày qua,
416. Sương vui chi chẳng lánh xa cõi trần?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Cùng tôi kết chặt lẫn ba,
Làm sao thấy Phật Di-Đà mới ưng.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tôi đây xin rán nhớ ra,
424. Để cho hôm sớm được hòa đôi tim.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Trong như ngọc trắng như ngà,
Bao năm dày dặn vẫn là kiên trinh.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Phấn son tô điểm ngày qua,
432. Nhưng không ăn thâm lấy da của mình.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Ta bà chẳng vương Ta bà,
Đông Kinh mà vẫn ở nhà Việt Nam.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nơi nào đây cũng vào ra,
440. Trong nhà ngoài lộ gió là gió thổi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Lúc nào cũng vẫn thiết tha,
Đem bầu tâm sự trút ra cho đời.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Không đầu rấn khó bò ra,
448. Không thầy, trò cũng như là mù đui.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Năm tay nhau lại mới là,
Đề gìn sự nghiệp công cha lưu truyền.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Dù sao cũng cứ hảo hòa,
456. Từ trên chí dưới rán mà nhứt tâm.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Bất lành nhất định chừa ra,
Người này không được nhờ mà người kia.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Phải nên thương khắp người ta,
464. Lỗi lầm biết nhận thì tha thứ liền.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Làm sao đẹp tợ như hoa,
Ai xem cũng mến ai nghe cũng gần.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Chánh chơn cứ mãi làm ra,
472. Thì đâu đến đổi người ta nhạo cười.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Trách mình chớ trách người ta.
Nếu mình không xấu thì là ai chê.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Chấp tay nhứt niệm Di-Đà,
480. Lỗi người trăm chuyện lòng ta một lòng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Từ sân ngựa đã chạy ra,
 Ăn thua đến mức mới là định phân.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tôi luôn đau đớn ruột rà,
488. Vì câu bã thối nước nhà chưa xuôi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chết đi không muốn đợi già,
 Nhưng vì nợ nước tình nhà còn đây.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tình trên nợ nước tình nhà,
496. Là tình nhờn loại tôi đà nặng mang.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Loài người chưa được bình hòa,
 Xác tôi dù bỏ hồn mà chưa đi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tôi từng nguyện với Phật đà,
504. Lời tôi ai được nghe ra đều hiền.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Xưa nay tôi đã nhớ ra,
 Kiếp nào tôi cũng vẫn là sấu dân.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Thương tôi thì rán hiền hòa,
512. Để cho tôi bớt ruột rà đờn đau.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Con trong lòng mẹ đẻ ra,
Liên quan xác thịt còn là hồn linh.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Thọ ân thì phải đáp qua,
520. Lo tròn chữ hiếu mới là đáng con.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tôi đang buồn tủi lắm mà,
Vi tình chưa vẹn nghĩa là cũng chưa.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tôi từng khuyên nhủ mẹ già,
528. Nên đem tôi để hiến mà cho dân.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Xác tôi nếu phải nghiền ra,
Cứ đời khỏi bệnh cũng là chịu ngay.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Dám đâu sánh với Thích Ca,
536. Nhưng không để thẹn lời ra của Ngài.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Ăn sâu quan niệm lợi tha,
Đời tôi chỉ biết có nhà nọ dân.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Chính tôi tôi thật đây mà,
544. Cái tôi của khắp người ta xa gần.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Còn người hung ác sanh ra,
Còn tôi sanh sống để mà khuyên can.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nắng mưa núi chảnh khờn da,
552. Khổ lao tôi cũng vẫn là người tôi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Thi gan với cuộc phong ba,
Quyết đưa đón khách đến nhà Từ bi
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tay tôi tay của trẻ già,
560. Dù xa đôi nẻo cũng là năm luôn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Anh em chỉ mới rất da,
Bên này tôi đã ruột rà thấy đau.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nói cười gượng gạo cho qua,
568. Trong lòng luống những xót xa lo buồn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nhìn tôi chỉ thấy ngoài da,
Mấy ai soi thấu ruột rà của tôi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Mỗi ngày ước gặp trẻ già,
576. Để cho mắt đó thấy ra xác này.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tay vừa cầm bút viết ra,
Mắt vừa luy nhỏ như là mưa rơi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán tu cho nghiệp nhẹ ra,
584. Để cùng tôi có về nhà Phật Tiên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mảnh gương trước bụi hăng hà,
Gương trong sau trước vẫn là gương trong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đùng cho chúng quỷ lòi ra,
592. Khá ôm cho chặt cột nhà Từ bi .
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Làm cho trí huệ sanh ra,
Muôn sanh trí huệ phải là lặng tâm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chừng tôi trở lại quê nhà,
600. Nhớ đem trí huệ làm trà cho tôi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Không ham châu báu ngọc ngà,
Tôi ham được có con nhà hiền lương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Tôi không hề có bất hòa,
608. Xin người quê nội rán mà hảo tâm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tôi còn thương mến trẻ già,
 Trẻ già cũng rán nhớ mà thương tôi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đôi đàng nước mắt đồng ra,
616. Bao nhiêu chương ngại cũng là đầy trôi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Gần đây tôi sẽ về mà,
Mặt nhìn thấy mặt thì là ngòi ngoai.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Biển non chón chớ bao la,
624. Chỉ trong gang tấc thì là gặp nhau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Gặp nhau để gỡ rối nhà,
Chớ không phải gặp để mà ăn chơi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tu đi tu ruột tu da,
632. Tu cho loạn lạc đời ra thái bình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nếu không trên hảo dưới hòa,
Tôi còn gửi xác phương xa chưa về.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Không vì trốn nợ đi ra,
640. Mà vì trả nợ mới là xuất dương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Không làm lợi ích người ta,
Tôi thề không sống Ta bà này đâu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Khi chân tôi bước đi ra,
648. Đạp bằng đước dốc mới là ung tâm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa,
 Đau lòng tôi mới nói ra,
Thiên lương sứ mạng vẫn là thiên lương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Ngọc ngà là vẫn ngọc ngà,
656. Dù người đem nó làm ra món gì.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Xác này dù có bỏ ra,
Cũng chưa phải bỏ hồn nhà Từ bi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chết cây đem hạt gieo ra,
664. Cây này lớn cũng như là cây kia.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đừng buồn đèn bị gió qua,
Tắt rồi đốt lại sẽ là cháy lên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Hiện tôi đang khóc đây mà,
672. Khóc thầy xa tứ như gà mờ côi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rượu nồng nhiều lúc mượn ra,
Cho ngời nổi thắm cho hòa trời đông.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm nghe tiếng Phật đà,
680. Rằng con ơi mọi nổi nhà tạm nguôi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Làm sao có thể nguôi qua,
Ở trong xương tủy việc nhà đã thâm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Gỡ xong chuyện rối nước nhà,
688. Bệnh tôi mới được giảm ra ít nhiều.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Độ này thời tiết bất hòa,
Tôi đang nằm bệnh tại nhà ở đây.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một mình lăn lóc thở ra,
696. Tạo công khéo thử chi mà chua cay.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Bên hè tiếng dế kêu la,
Như than giùm kẻ đàng xa một mình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Khối tình ôm nặng ngày qua,
704. Nước non ôi có biết mà hay không?
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Không riêng tình của một nhà,
Mà tình chung của người ta muôn đời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lòng tôi van vái ngày qua,
712. Phật ơi xin cứu người ta khổ nạn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Anh em có thấu chăng là?
Riêng thân này chẳng nệ hà với ai.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trời không riêng phủ mình ta,
720. Che cùng vạn vật dù là ở đâu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Hiện giờ cũng đã canh ba,
Lung chưa dính chiếu cũng là vì nhau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mỗi ngày thường bước chân ra,
728. Dù thân đang bệnh cũng là cứ đi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tôi đang buồn tủi lắm mà !
Buồn đời chưa tỉnh tủi nhà chưa xuôi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Cùng tôi chớ để rời ra,
736. Giúp tôi cho bớt xót xa tủi buồn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tôi không khóc lúc mất cha,
Mà tôi khóc việc người ta đã nhiều.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm có tiếng Phật đà,
744. Rằng con ơi bớt chan hòa hột châu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Càng đi càng thấy tới ra,
Dù cho đường có cách xa bao ngàn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chờ tôi chớ vội ngỡ ra,
752. Để cùng tôi đến Long Hoa một kỳ.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một khi đốt nén hương ra,
Đừng quên hương ấy bay xa khắp cùng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thôn hương lớn nhỏ trẻ già,
760. Đồng lòng cầu nguyện Phật đà động tâm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Vái thầm trong bụng của ta,
Thần Tiên nghe cũng như là sấm vang.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nghèo nàn lẩn lóc cho qua,
768. Đường tu nhớ giữ như là khi xưa.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhà nghèo con thảo biết ra,
Nước loạn mới rõ ai là lòng trung.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Sây sàng chịu đựng năm ba,
776. Được nên gạo cội phải là trầy vi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Công dày được quả lớn ra.
Chớ buồn tổn của hay là tổn công.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lần này thi chẳng đâu ra,
784. Hết rồi cái kiếp người ta đương đời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Việc chi khi muốn làm ra,
Nên suy nghĩ kỹ kéo mà làm sai.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chớ cho tội lỗi phạm ra,
792. Phạm rồi sửa được nhưng mà khó khăn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lời sai chết chẳng nói ra,
Việc sai lợi mấy cũng là từ nan.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nhiều khi một tiếng nói ra,
800. Đầu rơi khỏi cổ cửa nhà tan hoang.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Vô tình một việc làm ra,
Hại lây muôn mạng vẫn là thường khi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Sớm chiều dặn lấy lòng ta,
808. Việc chi cũng phải xét ra mới làm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trồng hoa là để hái hoa,
Tu hành là để nên nhà Phật Tiên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm Phật có bảo ra,
816. Con ơi tu chẳng thành là đừng tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Những lời khuyên nhủ trẻ già,
Không riêng tôi nói mà là Phật ban.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đường chơn khi nhận thấy ra,
824. Rán đi cho tốt dù là gai chông.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Biển tâm để nó đục ra,
Cá dù có lợi cũng là khó trông.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nếu không khổ kiếp người ta,
832. Ai đâu cần bảo ai mà tu thân.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Còn nhiều nạn ách xảy ra,
Cho nên mới khuyên người ta làm hiền.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Đáo đầu sự thế khít nhà,
840. Không tu chừng đến việc là khó tu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Giảng kinh không để ngâm nga,
Để xem cho hiểu đặng mà hồi tâm.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Đau lòng tôi biết bao là,
848. Giảng xem nhiều kẻ hiểu ra ít người .
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Giới răn cứ mãi bỏ ra,
Xưng mình Phật giáo thì là ai tin.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Rán lo gìn đạo Thích Ca.
856. Giúp tôi bớt thảm khi ra xứ người .
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nước mềm nhiều giọt rơi ra,
Đá dù cứng mấy cũng là mòn hao.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Bạn tâm chi các việc tà,
864. Nay cười mai khóc há là không kiêng.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tại sao Phật có Liên Hoa?
Vi lòng của Phật chẳng sa đấm trần.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Muốn cho đôi kiếp người ta.
872. Việc chi của thế cũng là xem không.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Việc nào nơn ái hiền hòa,
Khi nghe thấy đến thì là làm ngay.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Quanh mình đây lũ yêu ma,
880. Lãng tâm một chút thì là bị xô.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trong lòng khi nổi phong ba,
Định tâm vương Phật niệm ra để trừ.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tự mình không đủ sức ra,
888. Mượn câu niệm Phật để mà thêm oai.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Gần rồi ở khắp người ta,
Rán leo chút nữa thấy ra sơn đầu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Phật không chọn lựa tài gia,
896. Chỉ tìm những kẻ nào là thật tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Dù cho lỗi lạc tài ba,
 Cũng trong máy tạo để mà chịu xây.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Oai hùng trên khắp người ta,
904. Nhưng chưa phải thắng được ma trong lòng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phải oai hai mặt mới là,
 Thắng ngoài rồi cũng thắng mà được trong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Khi thân tự chủ được là,
912. Trên đường tu niệm đã qua chín phần.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Việc đòi tập nhiệm hằng hà,
 Cho nên việc đạo khó mà nhớ dai.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Khó tu tu được thành ra,
920. Liên hoa cứu phẩm sẽ là phẩm cao.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thôn lân nam nữ trẻ già,
 Biết đời đã mỏng thì là rạn tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Ngày nào cũng vẫn khuyên ca.
928. Bởi vì cuộc thế cận ra mỗi giờ.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Càng nhiều khói lửa can qua.
Càng không nên ở xấu xa với người.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Cũng vì tận thế mà ra,
936. Nhãn tiền quả báo người ta đời này.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Việc không đáng mấy cũng là,
Nếu điều bất thiện thì xa chớ làm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tôi ngồi đặt bút viết ra,
944. Bao nhiêu tâm trí để mà vào đây.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đọc đây sẽ rõ lòng ta,
Tuy xa mà vẫn không xa chút nào.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Khi nào lòng muốn nơi ra,
952. Hãy mau đọc giảng sẽ là vững tâm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Buồn riêng tôi có xảy ra,
Nhớ ngay đồng đạo quê nhà thì nguôi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Một hôm Phật có bảo ra,
960. Sầu chung hơn việc riêng ta âu sầu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Vui chi cái kiếp người ta,
Đeo mang này nợ rồi là bỏ đi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phật đài nếu được xem ra,
968. Cõi trần sẽ chẳng còn sa đắm vào.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nếu tin lời Phật dạy ra,
Việc chi ở thế cũng là chẳng ham.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phật Tiên vô số hằng hà,
976. Xưa nay đâu phải chỉ là một ông.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trong tòa cửu phẩm Liên Hoa
Tu cho tên được ghi mà nơi đây.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Duyên xưa nay mới gặp ra,
984. Không tu duyên ấy sẽ là vô duyên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Há không nhớ lại rừng già,
Ở trong lòng mãi còn ra giống gì.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Chớ nên tưởng ngục là nhà,
992. Thật nhà thì chẳng phải là vậy đâu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tâm trần rán gọi cho ra,
Vô minh khi hết thì là thấy minh.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Bỏ tâm khi được thấy ra,
1000. Phật đâu cũng thấy lựa là thế gian.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Vì còn tưởng nghĩ việc ta,
Cho nên niệm Phật nhiều mà không linh.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nên hư đều tự mình ra,
1008. Siêu là nhờ ngộ đạo là vì mê.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Vừa lo bỏn phận người ta,
Vừa trau đạo hạnh cho hòa cả hai.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Phận người cư sĩ tại gia,
1016. Vừa là quốc sĩ vừa là Phật nhi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Sống riêng là sống thiết tha,
Sống chung là sống an hòa vui tươi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Thương người như thể thương ta,
1024. Nếu ai cũng được thế là bình yên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Sống trong thời đại hào hoa,
 Nếu thêm có đạo đức là quý thay.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rất mong khắp cả người ta,
1032. Đặt tình bác ái trong tòa văn minh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đã kêu là giống người ta,
 Nếu không nhân cách thì là khó coi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trẻ noi theo chí người già,
1040. Những điều chơn chánh thì là học theo.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lễ nghi là phận người ta,
 Đôi cùng ai cũng giữ mà lễ nghi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đạo người cần phải biết ra,
1048. Xử sao cho vẹn kẻ mà hổ danh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mỗi khi muốn mở lời ra,
 Xét coi lời ấy có hòa hay không.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Một lời dịu ngọt nói ra,
1056. Bạc tiền chẳng tốn nhiều nhà mến thương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Người ta ba thứ người ta,
 Người sao tiền rưởi người ba mươi đồng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đừng làm nhẹ thể người ta,
1064. Phải năng tô điểm cho ra con người.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thật hành chánh đạo Thích Ca,
 Hoàn cầu bình tịnh nước nhà ổn yên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Biết hay chẳng chịu làm ra,
1072. Cho nên cái kiếp người ta thăm sâu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Người không hòa vẫn cứ hòa,
 Đã là giác ngộ phải là Từ bi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tạo nên một kẻ thù ra,
1080. Thêm cho mình một sợ lo trong lòng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Bạc đen cũng mặc người ta,
 Sắc son mình cứ điểm tô lấy mình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Thuận nhau thì bước dài ra,
1088. Nghịch nhau con lộ sẽ là ngắn đi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Rán làm trí thức mở ra,
Để phân biệt được đâu là giả chơn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Đã sanh ra kiếp người ta,
1096. Không riêng trả nợ phải là lập công.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Lập công cho khắp người ta,
Công kia sẽ được nhà nhà yêu đương.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Hiện tôi còn nhớ rõ ra,
1104. Phật rằng tình phải sâu xa với đời.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nguồn sâu cứ mãi chảy ra,
Tình tôi với khắp người ta kéo dài,
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Cũng vì yêu chúng thiết tha,
1112. Hơn năm năm vẫn nhỏ sa không ngừng.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tôi đang ngồi giữa tiệm trà,
Vừa xem thế sự vừa ra đoạn này.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nơi đâu tôi cũng xông pha,
1120. Mà nơi đâu cũng tôi là vẫn tôi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tuy là chén rượu ngày ngày,
 Quanh mình chẳng vật chi là đáng say.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhiều khi buộc miệng đùa ra,
1128. Cho khuây nỗi thảm cho qua cơn sầu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chị Hằng đâu cũng hiện ra,
 Nhưng đời cùng chị vẫn là khác nhau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm có tiếng ông già,
1136. Con ơi rau muống vốn là vô tâm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Cung thành nếu chẳng trốn ra,
 Thì ngôi Phật tổ dễ mà được lên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Vật mang nếu chẳng bỏ ra,
1144. Ất chìm không thể lội qua đến bờ.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán đi đến núi Phổ Đà,
 Cam lồ thỉnh được mới là trường sanh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Trong lòng thường nhớ Phật đà,
1152. Bao nhiêu ý tưởng vạy tà đều tan.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Những điều lợi ích người ta,
 Rán làm cho được dù là khó khăn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Ở ăn phản bội người ta.
1160. Đến chừng khi thác làm ma không đầu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phải cho có nét có na,
 Bạ làm bạ nói người ta chê cười.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đã là con gái đàn bà,
1168. Lả lơi tánh nét thì là khó coi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Cũng thời một tiếng nói ra,
 Nhẹ là được mền nặng là bị chê.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nói tu mà chẳng sửa ra,
1176. Nói nhiều càng bị người ta ghét nhiều.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đã là bỗn phận mẹ cha,
 Dạy con hiếu đạo ấy là đáng khen.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nhìn vào kẻ mất nét na,
1184. Mười người hết chín người là trề môi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Hoa thơm ong bướm lân la,
 Người hiền lớn nhỏ trẻ già vãng lai.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Điều nào khiến chúng bất hòa,
1192. Thà căm quyết chẳng nói ra một lời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tháng ngày cứ mãi trôi qua,
 Lo sao cho kịp kéo già hết lo.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lòng quen theo việc vạy tà,
1200. Cho nên hành động thường là bất lương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Biết răn trị lấy thân ta,
 Thì đâu bị luật của nhà nước răn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Anh em dìu dắt nhau là,
1208. Đòi ai dám mở miệng ra chê cười.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một khi hòa thuận trong nhà,
 Mới là dạy được người ta ngoài đường.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Chùng nào thế giới âu ca,
1216. Con nhà Phật giáo mới là bớt lo.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Việc dù khó mấy cũng là,
 Cố làm sẽ được sao mà lại không.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Hiện thời muôn cảnh phồn hoa,
1224. Dễ làm mê tánh người ta háo kỳ.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mê điều lợi ích khắp nhà,
 Chớ mê những việc hại ta hại người.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chùng khi thương phạt lịnh ra,
1232. Ác hơn gần Phật cũng là vô phương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Xưa nay luật của Trời già,
 Không tư không vị dù là với ai.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Cá hô của đức Phật bà,
1240. Lành thì nó nổi dữ là lặn luôn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tôi đang ngóng đợi đây mà,
 Cùng người lương thiện dắt ra hội trường.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Giọt dài giọt vẫn chảy ra,
1248. Vì xem ít kẻ chịu hòa thuận nhau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Ý nguyên chưa tựu thành ra,
Chết đi cũng thế nổi mà kiếp sau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rừng hoang cây cối rườm rà,
1256. Lửa thiêng một mảy sẽ là phá xong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tội tình muôn kiếp gây ra,
Một ngày cải hối cũng là rửa tiêu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mau lên kéo trẻ kỳ ba,
1264. Cuộc thi này chiếm được là vinh quang.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm Phật có bảo ra,
Kỳ này lên được thì là lên luôn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Có lòng tưởng Phật thiết tha.
1272. Âm thầm Phật độ cho ta công thành.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Muốn cho tà quái dang ra,
Niệm luôn sáu chữ Di-Đà đừng quên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Bên sau cuộc sống xa hoa,
1280. Biết bao nhiêu cái oan gia đang chờ.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Biển sâu muốn được thoát ra,
 Tấm lòng tham dục phải là trừ xong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phen này rán gặp Thích Ca.
1288. Thích Ca cũng muốn gặp mà chúng sanh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhiều đêm Phật ở bên ta,
 Suốt canh kể hết nỗi nhà chúng dân.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phật rằng con dẫu quên ta,
1296. Lòng ta nhớ mãi phiền hà vẫn không.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Về hiền của Phật nhìn ta,
 Dịu dàng ân ái kể ra sao cùng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Sớm làm khắp chốn hảo hòa,
1304. Người nào Phật cũng đến nhà viếng thăm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Anh em một bụng sanh ra,
 Há đem bề lưỡi để mà chặt nhau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Con hư đau dạ mẹ cha,
1312. Trò hư buồn tủi xót xa lòng Thầy.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Khi mình có việc quấy ra,
Mà không biết thẹn thì là phi nhân.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Lần này cối lợp phàm ra,
1320. Được mười phương Phật ban cho phép màu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Cứu mình cứu cả mẹ cha,
Việc tu đâu phải như là trò chơi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Muốn người tu mới nói ra,
1328. Chớ đâu muốn nói để mà cười chơi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nghe rồi nên chọn lựa ra,
Mười điều làm được năm ba cũng mừng.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Lòng tôi luôn ở bên nhà,
1336. Chớ làm hung dữ sát chà lòng tôi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Người sầu tôi cũng tha nha,
Tôi đâu sung sướng để mà khổ ai.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Chậm mau Trời cũng mọc ra,
1344. Đêm không chôn mãi người ta chớ buồn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Mới trông trái chửa trở ra,
Nóng lòng nhỏ bỏ thì là uổng thay.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Phật không nói gạt người ta,
1352. Lập đời việc ấy sẽ ra có ngày.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Trách mình chưa sạch lòng tà,
Chớ đừng trách Phật không ra dặt diu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Một hôm Phật có bảo là,
1360. Có nhiều La Hán trong nhà chúng sanh.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Phật tâm nếu được thấy ra,
Thì mười phương Phật sẽ là thấy luôn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Một ngày không chịu quét ra,
1368. Tất là bụi bặm đầy nhà phải không?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Bợn nhơ dù mấy cũng là,
Cố chùi rửa mãi sạch ra như thường.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Chon tình nhà Phật nêu ra,
1376. Kẻo đời không hiểu cho là nhỏ nòi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Đứng trong cửa sổ nhìn ra,
Đâu bằng đứng ở ngoài nhà mà xem.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Định thân cho mở trí ra,
1384. Để xem thấy rộng hiểu xa sự đời.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Mỗi ngày mỗi tháo mở ra,
Trong bao lớp lưới cũng là gỡ xong.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Chỉ nghe tiếng khóc khổ a!
1392. Đủ làm thức dạ người ta đầy rồi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Bên thêm nện bóng ác tà,
Trong lòng thấy đói liệu mà sao đây?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nỗi sâu canh cánh lòng ta,
1400. Riêng mình hiểu lấy thì là đâu ưng
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Khi tôi nước mắt chảy ra,
Người trong quê nội ruột rà đau chằng?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Trên đường đi lại Liên Hoa,
1408. Yêu tinh nhiều chặng hiện ra bất ngờ.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tề Thiên thước nọ mượn ra,
Đánh tan chúng quỷ để mà tiến lên.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Yêu tinh thường giả Phật đà,
1416. Bình tâm xem kỹ kéo mà làm sai.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Sức đời cám dỗ người ta,
Mạnh hơn sức nhẫn mới là ngã lẫn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Bút không thể tả hết ra,
1424. Nỗi lo của kẻ ngàn xa hiện giờ.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Phía sau của tiếng nói ra,
Biết bao trắc ỏn rần mà vạch soi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Muôn hình thường giả dạng ra,
1432. Hòa cùng muôn thứ người ta hiện thời.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nỗi lòng chưa được nguôi qua,
Không vì riêng phận mà là vì dân.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Đau lòng tôi lắm bá gia,
1440. Mỗi khi nghe thấy ai mà bất minh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Trong bàn cờ thế nhìn ra,
Tự nhiên nhớ chuyện nước nhà thêm đau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Hòa nhau trăm việc đều hòa,
1448. Chia nhau trăm việc cũng là chia luôn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đạo không nhân thiện đạo tà,
Dân không ái quốc thì là dân ngu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Ăn cơm uống nước quốc gia,
1456. Chớ đi phụng sự người ta ở ngoài.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Những điều tổn hại nước nhà,
Lợi danh dù mấy cũng là tránh đi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lấy đông hơn việc riêng ta,
1464. Thì đâu đến đổi hại ra nhiều người.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Hiệp nhau tu bổ quốc gia,
Cho dân đủ thóc đủ nhà ở ăn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Dân lười nước chẳng mạnh ra,
1472. Nước không đủ mạnh người ta hiệp mình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Biếng lười nào khác mù lòa,
Không hề tiến kịp người ta bước nào.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Điều huyền chẳng sớm thấy ra,
1480. Cũng vì lười biếng mà ra phần nhiều.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Anh em lớn nhỏ quê nhà,
Việc nào công ích rán mà siêng năng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Muốn ra sốt sáng đi ra.
1488. Nhờ lòng cương quyết Thích Ca mới thành.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Khi cần chẳng quyết tâm ra,
Để chùng việc đã trôi qua hết cần.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm Phật có nói ra,
1496. Con ơi sốt sáng thì là việc nên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Hương thôn đồng đạo trẻ già,
Phải nên cương quyết như là Phật xưa.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Trái lời Thầy dạy hôm qua,
1504. Nay mai trò ắt gặp ra nạn sâu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Mẹ cha mang tiếng người ta,
Trăm bề bởi tại con nhà mình hư.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Em hư anh dạy sửa ra,
1512. Đừng làm thính đứng ngó mà em hư.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Muốn cho ấm áp trong nhà,
Tình huynh nghĩa đệ phải hòa thuận nhau.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Xưa nay xáo thịt nòi da,
1520. Vẫn làm bia miệng người ta chê cười.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Đau như muối xát ruột rà,
Mỗi khi nhớ lại cảnh nhà chia đôi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Cũng vì gạo quỷ tiền ma,
1528. Xúi cho thiên hạ rầy rà lẫn nhau.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Phải nên thắng lũ yêu ma,
Chớ cho chúng nó bắt ta làm môi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Một hôm Phật có bảo là,
1536. Làm người thua lũ yêu ma hết người.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Én còn chỗ ấm tìm ra,
Huống người không kiếm nơi hòa để nương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phật dành cho hội Liên Hoa.
1544. Sao không rán đến cõi qua kiếp người .
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Có tôi cũng nắm tay ra,
Tôi không hề bỏ ai qua một mình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đồng tâm đồng chí đồng hòa,
1552. Nếu như có đọa sẽ là đọa chung.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Anh đau em nước mắt ra,
Vui là đồng hưởng khổ là đồng chia,
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Ở đâu làm đó cho hòa,
1560. Đừng thua hoa cúc thơm ra một vùng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm Tiên trưởng núi Hoa,
Rằng con Đóm sáng nhưng mà làm thính.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nếu không có bịnh sanh ra,
1568. Thì là thầy thuốc cũng là không luôn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Lời tôi vừa mới nói ra,
Xét coi lời ấy nghĩa là thế nao?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Vì đâu lúa gạo tìm ra,
1576. Phải chăng vì đói hay là vì no?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nếu không khổ cõi Ta bà.
Thì miền Cực lạc Di-Đà tạo chi?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Réo kêu hầu họng rách ra,
1584. Cạn sâu chẳng hiểu mới là đốn đau.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Xác gầy đưa tiếng khàn ra,
Kêu như thấy ó mẹ gà tức con.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nói nhiều thêm ứa ruột rà,
1592. Nhưng không thể nín vì là tình thương.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Năm mê đâu biết cháy nhà,
Thức ra mới thấy hại là dường bao.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nhiều khi tôi bắt nghẹn ngào,
1600. Đang đi trên lộ bỗng trào lệ ra,
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Tôi đang trần trọc đây mà,
Ngoài trăng mây phủ như là gheo tôi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Đường xa chẳng ngại cho ta,
1608. Lòng người xa mới khiến ra não nề.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Gió rung bên cội huyên già,
Mỗi lần nhớ đến lòng ta mỗi buồn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Cha lú còn chú khôn ra,
1616. Đâu ngu hết cả người ta cười đời.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Khi nên một hột gieo ra,
Hái vào mười thúng người ta có thương.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa,
Đừng đừng vội chán bỏ ra,
1624. Người không cày cấy mình ta cũng làm.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Khi người cổ thấy khát ra,
Mới hay giá nước cao xa hơn vàng.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Thà nghèo được bụng người ta,
1632. Hôn giàu mang tiếng con nhà bất nhân.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mực tàu cứ nẻ thẳng ra,
Ai buồn cũng chịu khó mà uốn cong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lợi danh thường xúi bất hòa,
1640. Tánh tham bỏ được thì là thuận nhau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thói hư tật xấu chừa ra,
Đi đâu cũng được người ta kính vì.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm Phật có bảo là,
1648. Phải ăn ở tốt mới ra con người .
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nói thông nhưng chẳng làm ra,
Việc không nên được còn là bị khinh.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán treo gương tốt trong nhà,
1656. Để cho lớn nhỏ xem qua học đời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thẹn mình làm nói sai ngoa,
Sai ngoa ấy chẳng phạm ra lần nhì.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Tự ta làm chủ được ta,
1664. Mới không bị gạt khi ra trường đời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Bền lòng này bớ bá gia,
Chánh thì ít có còn tà thiếu chi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Có mợ thì chợ đông ra,
1672. Không mợ chợ cũng người ta đi nhiều.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thói thường chừng biết tiếc ra,
Việc không trở lại cho ta hai lần.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhắc cho quê nội trẻ già,
1680. Cá sảy cá lớn rán mà cầm câu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đừng buồn vận xấu quá đa.
Kiên gan có được thì là thành công.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Cuộc đời không đời mới ra,
1688. Thì đâu giục thúc đời ta tu hiền.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Không tu vì chẳng xét ra,
Xét ra cho kỹ tất là phải tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Một hôm Phật có bảo ta,
1696. Nếu không tội lỗi thì là khỏi tu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nếu ai cũng được hiền hòa,
Không cần luật pháp hay là tù lao.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phật rằng sanh kiếp người ta,
1704. Đi lên chẳng khó xuống là dễ hơn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thân người ai cũng thúi tha,
Xét suy cho cạn phải là chán không.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Ở trên thân mạng người ta,
1712. Ngàn muôn tai khổ xảy ra rất thường.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Đại nạn chừng nó bùng ra,
Thân người như chuột cháy nhà khác chi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Bò rừng quật xác người ta,
1720. Chó lôi xương kẻ làm ma không đầu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nắng nóng bông trái không ra,
Khỉ ngồi đến rũ nhìn qua thêm sầu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Việc đời mau tợ chớp ra,
1728. Nhơn vô viễn lự phải là cận ưu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Bên tai có tiếng bảo là,
Con ơi việc đến người ta bất ngờ.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Có nghi tôi cũng đành là,
1736. Lời Thầy lời Phật rán mà tin theo.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mèo kêu như trẻ khóc la,
Nhớ câu nhà sập thì là bìm leo
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Màu cờ đủ thứ trưng ra,
1744. Đau lòng cho cảnh người ta giết người .
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Biết tu còn nạn bảy ba,
Không tu tai ách nói ra sao cùng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rừng hoang vệt lối đi ra,
1752. Không đi cọp vật đừng la than Trời .
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Thật tu không những nạn qua,
Mà còn khỏi nghiệp đọa sa luân hồi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Với ai cũng ở khoan hòa,
1760. Mười người hết chín người ta thương mình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Việc đâu còn có đó mà,
Ai thua ai được thấy ra có ngày.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chớ cười khi việc chưa ra,
1768. Việc ra rồi sẽ hoảng la kêu Trời .
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một lời đây chép ghi ra,
Nhấn muôn người chẳng phải là riêng ta.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Bớt lòng tự ái riêng ta,
1776. Rán nên tiến đến vị tha tâm hồn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rừng mê biển ái muốn ra,
Nếu không tự quyết thì là khó mong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nhiệt thành lòng ấy có ra,
1784. Việc chi to mấy cũng là thành công.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nắng nòng cây dẫu héo ra,
Nếu ra sức tươi sẽ là cây tươi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Một điều thường ở người ra,
1792. Thời Trời tuy vậy nhưng ta phải làm.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Cây to búa cũng bén ra,
Đừng cho chướng ngại làm ta ngã lòng.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Xứ người hiu quạnh thân ta,
1800. Nhờ lòng của khắp chư gia đỡ buồn.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Không riêng tôi lắm thiết tha,
Mà người quê nội cũng là buồn chăng?
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Một hôm Phật có bảo ra,
1808. Con ơi con tử người ta cũng sầu.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Cùng chung sống cõi Ta bà.
Trí ngu gì cũng vẫn là phạm thân.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Người ta biết giúp người ta,
1816. Trong người ta ấy chính là Phật Tiên.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Ai hung cũng mặc người ta,
Việc hiền mình cứ làm ra mỗi ngày.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Dù ai ở quấy cũng là,
1824. Cứ đem việc phải để mà đổi cho.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lời nào tôi đã nói ra,
 Nếu cho rằng đúng thì là ghi tâm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Năm lòng kệ giảng thi ca,
1832. Để khi buồn có ngâm ra giải sầu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chính tôi từ bước chân ra,
 Thường hay ngâm vịnh để mà nguôi ngoai.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Vừa ngâm vừa nước mắt ra,
1840. Đời tôi đã biết bao là trở trêu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán tu đi bớt trẻ già,
 Để cho tôi bớt lệ sa ít nhiều.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Nước ngoài từ gởi thân ra,
1848. Nhớ nhau chỉ mượn tờ hoa gởi về.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Ước gì khắp hết người ta,
 Những lời chơn chánh nhớ ra để làm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Chờ cho vận bã trôi qua,
1856. Đẻ cùng đồng đạo quê nhà chung vui.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Mây sầu cứ mãi giăng ra,
Dù gần nhau cũng khó mà thấy nhau.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Dần lòng xuống bớ trẻ già,
1864. Trời không nỡ phụ con nhà hiền lương.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Sớm gần hay chẳng cũng là,
Lòng đây với đó đừng xa đủ rồi.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Chứa chan từ ở quê nhà,
1872. Chớ đâu phải mới khi ra nước ngoài.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Chỉ là không muốn nói ra,
Lòng người đen trắng nào là không hay.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Chính ta phải biết lòng ta,
1880. Lòng ta biết được biết ra lòng người.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
Nhớ cho đến thấy mộng ra,
Mới rằng nhớ ấy sâu xa đáy lòng.
Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Sau khi tỉnh mộng quê nhà,
1888. Nệm chăn ướt át như là mưa tuôn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Toàn dân chưa được hảo hòa,
Giọt châu của kẻ xa nhà còn rơi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Chuyện đời cứ mãi gọi ra,
1896. Người yêu mến đạo dễ mà ngồi yên.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phước không có thể tạo ra,
Thì điều tội cũng phải là đùng gây.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Lòng tôi như cả trẻ già,
1904. Vận thời cũng vẫn trôi qua từng giờ.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Không nên riêng vái trong nhà,
Hãy nên vái khắp người ta thái bình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Không người tất chẳng có ta,
1912. Rán cùng ai cũng giữ hòa là hơn.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Từ đây người cũng như ta,
Lo nhà lo nước lo cho loài người .
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Con đường Phật đã dọn ra,
1920. Minh đi nên dắt người ta đi cùng.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Treo gương từ ở trong nhà,
Đến nơi ngoài ngõ cũng là treo gương.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Mỗi người mỗi ở tốt ra,
1928. Nhơn dân thế giới ai mà khổ lao.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phần nhiều việc tại mình ra,
Trách mình hơn trách người ta đem vào.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Biết bao đèo ải bước qua,
1936. Đành rằng chơn mỗi nhưng mà đừng lui.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán đi một đổi nữa mà,
Mức ăn thua đã thấy ra trước đầu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một mình xưa đã đi ra,
1944. Nay không ai cũng vẫn là phải đi.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm Phật có bảo ra,
Người không làm bốn phận ta phải làm.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.

- Nghe chẳng lời mới nói ra,
1952. Trẻ già ơi chớ bỏ qua phận mình.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Phận mình cư sĩ tại gia,
Tu Nhân học Phật phải là cho xong.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Một hôm có tiếng ông già,
1960. Rằng con ơi! Phật trong nhà của dân.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Cao sâu ý nghĩa thay là!
Ngàn vàng há dễ mua ra một lời.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Rán suy xét kỹ lời ta,
1968. Đọc đây thêm biết ruột rà của nhau.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Tới đây vừa đúng canh ba.
Muốn thêm ít đoạn nhưng mà dừng câu.
 Tôi không quên khuyên ai khá nhớ,
 Ở quê nhà lớn nhỏ gần xa.
 Xin thăm tất cả trẻ già,
1976. Chúc cho ai cũng trọt hà phước duyên.

Viết xong tại Đông Kinh
Thanh Sĩ.

(Ấn Bản Hiệu chính năm 2007)